

тре. О некое! мене гдѣто ме непобираше сич-
кю свѣтъ, сега ще ме скере единъ ковчегъ з:
лакти. Като тѣрните вѣтре тѣлото ми, да
го занесете въ градъ Александрія когото напра-
вихъ самъ.

СМЪРТЬ АЛЕКСАНДРОВА.

Александръ като видѣлъ, защо былъ на послѣд-
ныѣтъ часъ смъртнѣй, выкалъ сичките начални-
цы и первыте на-войската. Цѣлѣвалъ ги единъ по
единъ съ поздравленіе, и рекълъ: возлюбленный ми
Господари, Игемони, первокошники, и прочій Ма-
кедонцы: Знаете доврѣ, защо обиколихме сичка
вселеннаа, близо до райѣтъ ходихме, и на край-
ѣтъ на землата: още и въ морето влазили, и
сичките нѣща видѣли, сичките пречислили, и
правили работы като чи бели безсмъртны,
безъ да помислиме смърта. Это сега азъ ѱ-
мирамъ, и нищо отъ колко то направихъ незе-
матъ съ мене си: но отикамъ въ ада, тамо
гдѣто съ сичките мрътви отъ начало. Вамъ
оставамъ здравіе, любовь, согласіе и правда,
за да сѣдите свѣтъѣтъ. Другъ Александра не-
ще видите втори пѣтъ съ ѱчитеси. Молеми
ви са, доведете и конѣѣтъ ми быкоглава да
поздравимъ. Тѣтакси мѣ го завели, а той ка-
то видѣлъ Господарѣѣтъ си Александра защо
ѱмиралъ, закачилъ да плачи сосъ сѣзми като
человѣкъ, вѣздышалъ и цѣвилъ стѣшно. Оти-
шалъ близо до Александра, цѣлѣвалъ го, и не-
смылилъ никой да го ѱлови, защо ако се пребли-
жеше нѣкой до него, той тѣтакси започновалъ
да рыта, и да се вдивава. Александръ го ѱло-